

turde være nok saa meget værd som 10 paa Taget, og naar man har knyttet Fradraget til noget bestemt, ved man, hvad man har, men man ved sandelig ikke, hvad man faar.

Boa: Ændringsforslagene til § 1 kan mit Parti tiltræde, ligeledes det af Udvalget stillede Ændringsforslag Nr. 3 og det af Mindretallet under Nr. 2 til § 2 stillede Ændringsforslag. Det forbyrder os i høj Grad, at det konservative Folkeparti nu stiller et Forslag om Beskatning af Forbrugsforeninger, der er betydelig ringere end det, der blev suilet i 1918; og vor Forbavelse antager mægtige Former, naar vi ser Ændringsforslag Nr. 9, der i Realiteten fuldkommen vil ophæve Beskatningen af Brugsforeningerne, hvis man tænker sig det gennemført. Naar der staaer, at 5 pCt. af Bruttoomsætningen kan fradrages i den skattepligtige Indkomst, vil enhver forstaa, at en Brugsforening, der administreres saa daarlige, at den ikke kan holde sit Overskud under 5 pCt., kan vist overhovedet slet ikke eksistere; det er altsaa ganske problematisk at kalde det en Beskatning af Brugsforeningerne. Der staaer jo ingen Kapital i en Brugsforening, i alt Fald ikke nogen indskudt Kapital; der findes altsaa ikke nogen Grund saaledes som overfor Aktieselskaber til at lade et Overskudsbeløb, der nogenlunde svarer til Bankrenten af indestaaende Kapital, til enhver Tid være skattefrit. Det forekommer mig at være ligefrem et Slag i Luften at foreslaa en Brugsforeningsbeskatning i denne Form. Ved blot at ansætte Varepriserne, som Medlemmerne af Brugsforeningerne betaler en lille Smule lavere, vil Overskuddet meget let kunne borteliminere.

Det samme Mindretal har til § 8 stillet et Ændringsforslag, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Korsgaard) nu har omtalt, og hvorefter Forsøgerfradraget skulde staa i Forhold til Pristallet. Det er muligt, at noget saadant kunde lade sig praktisere, men ved at stille det op saaledes som her vil Forsøgerfradraget blive i væsentlig Grad forringet. Dette Ændringsforslag kan vi derfor ikke gaa med til, saaledes som jeg allerede omtalte ved anden Behandling, idet man, naar man kommer ind paa en kraftig direkte Beskatning, ogsaa maa gaa med til kraftige Forsøger- og Børnefradrag. De øvrige Ændringsforslag kan vi i det væsentlige tiltræde.

Jeg vil indtrængende henstille til det ærede Medlem Hr. Korsgaard og til det konservative Folkeparti at tage Ændrings-

forslag Nr. 9 tilbage. Jeg ved ikke, om det er for stærkt et Udtryk at kalde det en Maskerade af fremsætte et saadant Forslag, idet man tager det, man giver i den ene, bort i den anden Ende af Forslaget, og det synes jeg egentlig er usømmeligt. Det er en usømmelig Maade at imødekomme den Middelstand i Byerne paa, der for Tiden ikke arbejder under de mest gunstige Vilkaar. Statsmagten har Blikket udmærket aabent for, at det er gode Skatteobjekter, og er ogsaa klar over, at det er udmærkede Skatteopkrævere. Baade Tobaksafgiften, Restaurationsafgiften og Konfitureafgiften kommer jo til at hvile paa den Middelstand, der driver Butikshandel i Byerne, og det er dem, der paa den Maade har Arbejdet med at indkræve disse Skatter. Man diskuterer om, hvorvidt der er for mange handlende. Jeg ved ikke, om der er for mange handlende, men man kunde i hvert Tilfælde med samme Ret diskutere, om der ikke er for mange Arbejdere. Men Samfundet sørger jo i alt Fald for Arbejderne, naar de bliver arbejdsløse, men hvad byder man de handlende, der blot nærer det beskedne Ønske at komme til at staa paa lige Fod med Konkurrenterne i skattemæssig Henseende? Dem fejer man ganske simpelt til Side og erklærer, at naar ikke alle Partier kan blive enige om det, kan det ikke lade sig gøre. Maa jeg spørge: Hvad er i Grunden Meningen med denne, om jeg saa maa sige, politiske Reassurance? Er man fra Flertallets Side saa bange for at komme ud til Vælgerne med et rent Retfærdighedsstandpunkt? Skulde der mon kunne fiskes saa forfærdelig meget fra Oppositionens Side deri, at man nu endelig har givet den næringsdrivende Middelstand det, som den igennem mange, mange Aar høffigt har henstillet at faa? Jeg kan aldeles ikke faa Øje paa det. Navnlig kan jeg ikke erkende, som jeg sagde ved anden Behandling, at et saa ringe Spørgsmaal som dette skulde være af meget stor principiel Vigtighed. Jeg vil gentage, at de Midler, der ligger til Beskatning i Forbrugsforeningerne, er jo disponible. Det enkelte Individ vil ikke føle noget Afsavn ved, at der bliver indbetalt saa og saa meget af den disponible Bonus i Statskassen, saa jeg kan ikke faa Øje paa, af hvilken Grund man skulde vige tilbage for at indføre Brugsforeningsbeskatning her. Jeg for mit Vedkommende og mit Parti vil stemme for Ændringsforslag Nr. 4, men paa ingen Maade gaa med til Ændringsforslag Nr. 9, da det, som sagt, fuldkommen latterliggør hele Spørgsmaalet om Brugsforeningers Beskatning.